

Vogels, die zich poederen.

De vogels maken ook gebruik van poeder. Bij vele groepen, speciaal bij de reigers, de papegaaien en sommige roofvogels, komen bosjes natte veeren voor, die bekend staan als: „poederlappen”. Deze vederen groeien voortdurend, maar komen niet tot volkomen afwikkeling daar haar toppen altijd afbreken. Hierdoor ontstaat een afslijtsel, een mooi grijs poeder, dat veel overeenkomst toont met vollersaarde. Dit poeder zoekt zijn weg door het geheele gevederte, dichtbij de oppervlakte van de veeren.

Bij de reigers vindt men deze „poederlappen” in groot aantal op de borst en de dijen, gedeeltelijk verborgen door de bovenste veeren. De Afrikaansche grijze papegaai, beroemd wegens zijn handigheid in het na-spreken, heeft een andere eigenaardigheid — hij poedert zijn gezicht! Dit gedeelte van het vogellichaam is vrij van vederen, maar het is dik bedekt met het mooie, witte product van zijn poederlappen.

Het is niet bekend, wat eigenlijk wel het nut van dit poeder is: somtijds dient het tot bescherming tegen water. Duiven bezitten geen uitgesproken poederlappen, maar bepaalde kleine veertjes op de zijden dienen voor hetzelfde doel, daar zij zachtjes afbrokkelen. Het gevederte der duiven is volkomen verzadigd met poeder, zoo zelfs dat het aan de handen blijft kleven, wanneer men zoo'n vogel aanpakt, of een zwarte lap wit zal maken, wanneer men de vederen daarmee afveegt.

Dagelijksche manicure.

Zorg voor de nagels is ook een toiletmiddel, dat bij de vogels bekend is. Dage-

lijksche aanraking met de aarde, zand en rots houdt gelijken tred met den groei van nagels en klauwen, zoodat ze steeds op de behoorlijke lengte blijven. Kanaries en andere kooivogels zoowel als hoenders en duiven, die op planken vloeren worden gehouden, toonen spoedig, dat zij de natuurlijke afslijting missen. De nagels worden niet alleen bijzonder lang, maar verkrijgen ook een merkwaardige spiraalvorming, zooals een ramshoorn. Zij moeten dan gerestaureerd worden (of liever gezegd gepedicureerd) zooals bij de menschen geschiedt, anders raken zij verward in de tralies, hetgeen de meest tragische gevolgen na zich sleept.

Op het gebied van kleding zijn de vogels eigenlijk stiefmoederlijk bedeed; geen enkele vogel krijgt meer dan twee costuums per jaar, sommige krijgen een extra nieuwe jas en vest in de lente, maar velen moeten het maar met de oude plunje doen. Daarom dragen de vogels zoo bijzonder zorg voor hun vederen. Geen naald stopt de gaten, geen kleermaker levert nieuwe kleding. Afgesleten of gebroken veeren worden niet vervangen voor den volgenden rui.

Als zij uit het ei komen, zijn de meeste jongē vogels voorzien van baby-kleeren van het zachte dons, van verschillende dikte, ofschoon sommige, zooals de groote caziēken of cependula's van tropisch Amerika, geheel naakt op de wereld komen. Vooral bij zangvogels is het noodig, dat zij zoo snel mogelijk 't nest kunnen

verlaten, en hun eigen weg zoeken, zoodat de vederen snel moeten groeien. De meeste jongen uit deze groep verlaten het nest in tien of veertien dagen, hun lichaam geheel bekleed met het eerste costuum van werkelijke veeren, met volgroeide vleugels, maar met een staartje, dat nog stomp is en armzalig.

Gevederde ijdelheid

Voor het grootste gedeelte zijn de vogels tevreden met wat de natuur hun toebedeeld heeft, en nemen de kleding, welke zij verstrekt, aan, hetzij deze eenvoudig of zwierig is. Er is slechts een groep, die verbeteringen wenscht aan te brengen. Dat zijn de motmots, tropische vogels, die gelijken op een meerkol, ofschoon zij niet verwant zijn aan deze luidruchtige, scherpzinnige schepselen. De beide midden-veeren van den staart van den motmot zijn veel langer dan de andere veeren. Wanneer deze eerst uitkomen, schijnen zij geheel normaal maar wanneer men ze nauwkeurig bekijkt, ziet men, dat een gedeelte van de vliezen aan de schacht verbonden zijn. Wanneer deze vederen nu haar volle lengte bereikt hebben, begint de motmot ze te bewerken, en trekt de toppen voortdurend door zijn bek. Het resultaat van deze bewerking is, dat de vliezen loslaten, en een gedeelte van de schacht geheel van vederen ontbloot wordt. De top blijft echter intact en krijgt den vorm van een spatel aan het eind van de veer. Dit versiersel is blijkbaar een bron van groot genot voor den vogel, want hij kan wel uren bezig zijn met het heen en weer draaien van dezen nieuwen decoratieven staart.

PINGUINS IN GESPREK